THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50c. a Year.

VOL. 38 - No. 3
NOVEMBER, 1954

The Praises of Israel

by Henry J. Heydt

HEARTLESS praises insult God. It is written in the twenty-second Psalm, "But thou art holy, O thou that inhabitest the praises of Israel." This is understood by Aben Ezra and others as referring to the fact that God the Holy One is enthroned as the praise of Israel, that is, it is He Who is praised in Israel's songs of praise. The Hallelujah and Hodu Psalms, such as Psalms 106 and 105, and the Hallel, Psalms 113-118, bear evidence of this. The present-day Siddur for daily, Sabbath, and new moon services is full of praise, as is the Seder contained in the Hagadah. The phrase most often heard is "Bessed art thou, O Lord our God, King of the Universe." That God is praised in Israel's ritual we do not need to prove to anyone who has attended a synagogue service, family worship, or heard the prayers before and after meals. May we not say that today God is still enthroned in the praises of Israel?

LIP SERVICE FALLS SHORT

But praise is more than ritual and must be deeper than lip service. The Lord said in Isaiah 29:13, "this people draw near with their mouth, and with their lips do honour me, but have removed their heart far from me, and their fear toward me is but the acquired precept of men. . . " (Leeser's translation).

The Lord requires that our praise and thanksgiving come from the heart. This David recognized when he said, "I will praise thee with my whole heart" (Psalm 138:1). Our Great Confession in Deuteronomy 6:4 is immediately followed by the command, "And thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy might." Certainly every thinking person will admit that God is just in this requirement. The praises of lips without the heart are insults to heaven. They differ only in form from the incantations of the heathen. Are we offering purer praise than the Israel of Isaiah's day? Must God also say to us:

> Bring no more vain oblations; incense is an abomination unto me; call no more assemblies on new moons and sabbaths, I cannot bear iniquity with solemn assembly. Your new moons and your appointed feasts my soul hateth: they are a trouble unto me; I am weary to bear them. And when ye spread forth youn hands, I will hide mine eyes from you; yea, when ye make many prayers, I will not hear (Isaiah 1:13-15).

A HOLY REQUIREMENT

The proper praise of God is so important that when the ark of God was placed in the tent of David "he appointed certain of the Levites to minister before the ark of the Lord, and to record, and to thank and praise the Lord God of Israel" (1 Chronicles 16:4). Psalm 33:1 says that praise is comely for the upright. In the sixty-fourth Psalm David wrote, "The righteous shall be glad in the Lord, and shall trust in him; and all the upright in heart shall glory." In Psalm 140 he said, "Surely the righteous shall give thanks unto thy name: the upright shall dwell in thy presence."

But who then can give proper praise to God? Jeremiah tells us "The heart is deceitful above all things, and desperately sick: who can know it?" (Jeremiah 17:9). The words of the Preacher, the son of David, are similar: "Yea, also the heart of the sons of men is full of evil, and madness is in their heart while they live" (Ecclesiastes 9:3). David himself found it necessary to pray, "Create in me a clean heart, O God; and renew a right spirit within me." Praise from the lips is acceptable to God only when it issues from an upright heart. How then is this possible to me, who must say with David, "For I acknowledge my **transgressions**: and my sin is ever before me?"

A CIRCUMCISED HEART

Only the Lord has the answer. We have the promise in Deuteronomy 30:6:

> And the Lord thy God will *circumcise thine heart, and the heart of thy seed, to love the* Lord thy God with all thine heart, and with all thy soul, that thou mayest live.

Note carefully the order. It is not loving God with all the heart that circumcises it. Such love is the **result** of the circumcision of the heart. It is of utmost importance, therefore, to know how God performs this work that produces a clean and upright heart. He has done it through the person and work of the Messiah, as we read in Isaiah 53:11,12:

> Through his knowledge shall my righteous servant bring the many to righteousness, while he will bear their iniquities. Therefore will I divide him (a portion) with the many, and with the strong shall he divide the spoil; because he poured out his soul unto death, and with transgressors was he numbered: while he bore the sin of many, and for the transgressors he let (evil) befall him. (Leeser's translation.)

Now we must face honestly the person known as Jesus of Nazareth. The story of His life has been recorded by several Jewish writers and has been preserved in what is known today as the New Testament. Not only did He claim to be the Messiah and backed that claim by many mighty works, He also expressly stated that He would accomplish what Isaiah prophesied. To Nicodemus, a ruler of the Jews, He said, "Verily, verily, I say unto thee, Except one be born anew, he cannot see the kingdom of God." How this was to be accomplished He then explained in these words,

> And as Moses lifted up the serpent in the wilderness, even so must the Son of man be lifted up; that whosoever believeth in him should not perish, but have eternal life.

In due time this was accomplished when, by the hand of men without the law, He was crucified and slain. Him God raised up, having loosed the pangs of death, even as David wrote of him in Psalm 16:10, "neither wilt thou suffer thine Holy One to see corruption." If then you would have a circumcised heart so that you might truly give praise to God, you must in simple faith accept this Jesus as your Messiah and as the One Who died to save you from your sins.

21 Reasons Why a Jew Accepted Jesus As Messiah

Why should a Jew, the son of a Rabbi, himself studying to be a Rabbi, decide that Jesus Christ is the Messiah promised to Israel by God in the Hebrew Scriptures? Perhaps you would like to examine for yourself the reasons given by this rabbinical student for reaching such an important decision. You may do so by sending us 5¢ in stamps and asking for our special folder, "21 Reasons Why I Accepted Jesus Christ as Messiah."

THE SHEPHERD OF ISRAEL, 236 West 72nd St., New York 23, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.
Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Comfort

by Harry J. Burgen, a Jewish Believer in the Messiah, the Lord Jesus Christ

WHAT a timely and welcome word! There comes a time in all our lives, whether we be Jews, Gentiles, or Christians, when we need comfort.

To whom can we turn for it? Where is it to be found? The world with all its attractions, allurements, and pleasures can not supply it.

Who can comfort our anxious, heavy, waiting hearts in times of sickness? They are sometimes long, weary, trying hours. Who does not know a time of sighing and of shedding of tears? Who can bring healing and comfort to our sad and sorrowing hearts in times of bereavement?

Is there any one of us who has never had burdens, problems, or anxieties? To whom can we go for help? If we be wise we will turn to God, the source of all comfort. "Who comforts us in all our tribulation, that we may be able to comfort them which are in any trouble, by the comfort wherewith we ourselves are comforted of God." Provision has been made for all in God's Holy Word, the Bible. It is in the Scriptures alone that we can find real comfort. "For as one whom his mother comforteth," so will God comfort all that trust in Him.

The Holy One of Israel, the Lord Jesus, the Messiah, stood one day in a synagogue, in the midst of a congregation of Orthodox Jews. He spoke to that needy waiting people, words of truth. They were sound, comforting, gracious words. They were words of cheer. He gave them assurance of sins forgiven. He revived hope. He renewed courage. Luke 4:18,19 is part of this message as follows:

> The Spirit of the Lord is upon me, because he hath anointed me to preach the gospel to the poor; he hath sent me to heal the broken-hearted, to preach deliverance to the captives, and recovering of sight to the blind, to set at liberty them that are bruised, to preach the acceptable year of the Lord. (A quotation in the New Testament from Isaiah 61:1,2.)

He stands today with outstretched arms, calling. He is ready to receive all that will come unto God by Him. He says,

> Come unto me, all ye that labor and are laden, and I will give you rest. Take my yoke upon you, and learn of me; for I am meek and lowly in heart: and ye shall find rest unto your souls. For my yoke is easy, and my burden is light (Matthew 11:28-30).

He can comfort us when we mourn. He can heal our broken hearts and bind up our wounds.

Will you not come to Him now and receive Him as your own Saviour? Will you not open your heart's door to Him and say, "Come into my heart, Lord Jesus. There is room in my heart for Thee."

To whom else will you go or to whom else can you go? He only has the words of eternal life. In Him alone will you find light and truth and so great a salvation, full and free. He is the only Door of hope and Way to God.

Will you not come to Him now?

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS

LEOPOLD COHN MEMORIAL BLDG.

236 WEST 72nd STREET
NEW YORK 23, N. Y.

VISIT OUR OTHER MISSIONS

Coney Island, N. Y.: 3116 Neptune Avenue. **Pittsburgh, Pa.:** 5808 Beacon Street. **Philadelphia, Pa.:** 717 Walnut Street. **Los Angeles, Calif.:** 20[illegible] N. St. Louis Street. **Rochester, N. Y.:** 286 Jerold Street. **Denver, Colo., Columbus, Ohio., Austin, Texas:** 306 E. 14th Street. **Montreal, Quebec, Canada:** 357 Laurier Avenue West. **Hamilton, Ontario, Canada:** 39 King William Street.

COME TO OUR MEETINGS

AT 590 BROADWAY, BROOKLYN

Monday,	3:00 P.M.	Class for Primary and Junior Girls
Wednesday,	2:00 P.M.	Class for Mothers; Kindergarten
Thursday,	7:00 P M.	Class for Senior Boys and Girls
	8:00 P.M.	Classes for Men and Women
Friday,	3:00 P.M.	Class for Primary and Junior Boys
	7:30 P.M	Gospel Meeting
	8:00 P.M.	Class for Intermediate Boys

AT 236 WEST 72nd ST., NEW YORK

Sunday,	2:30 P.M.	Young People's Meeting
	4:00 P.M.	Gospel Meeting
Monday,	7:30 P.M.	Class for Women
Tuesday,	2:30 P.M.	Class for Women
	7:00 P M.	Jewish Missionary Training Institute

AT 3116 NEPTUNE AVE., CONEY ISLAND

Monday,	1:30 to 4:00 P.M.	Mothers' Class Beginners' Class
Wednesday,	1:30 to 4:00 P.M.	Dorcas Society Beginners' Class
	6:30 to 9:00 P.M.	Teenagers' Class
Thursday,	3:00 to 5:00 P.M.	Primary Boys & Girls
	7:00 to 10:00 P.M.	Working Women's Class & Young People
Friday,	3:00 to 5:00 P.M.	Junior Boys & Girls

A Drink From the Fountain

BELOVED, I beseech you as sojourners and pilgrims, to abstain from fleshly lusts, which war against the soul;

Having your behavior seemly among the Gentiles; that, wherein they speak against you as evil-doers, they may by your good works, which they behold, glorify God in the day of visitation.

Be subject to every ordinance of man for the Lord's sake: whether to the king, as supreme;

Or unto governors, as sent by him for vengeance on evil-doers and for the praise of them that do well.

For so is the will of God, that by well-doing ye should put to silence the ignorance of foolish men:

As free, and not using your freedom for a cloak of wickedness, but as bond-servants of God.

Honor all men. Love the brotherhood. Fear God. Honor the king.

Servants, be in subjection to your masters with all fear; not only to the good and gentle, but also to the froward.

For this is acceptable, if for conscience toward God a man endureth griefs, suffering wrongfully.

For what glory is it, if, when ye sin, and are buffeted for it, ye shall take it patiently? but if, when ye do well, and suffer for it, ye shall take it patiently, this is acceptable with God.

For hereunto were ye called: because Christ also suffered for you, leaving you an example, that ye should follow his steps:

Who did no sin, neither was guile found in his mouth:

Who, when he was reviled, reviled not again; when he suffered, threatened not; but committed himself to him that judgeth righteously:

Who his own self bare our sins in his body upon the tree, that we, having died unto sins, might live unto righteousness: by whose stripes ye were healed.

For ye were going astray like sheep; but are now returned unto the Shepherd and Bishop of your souls. I Peter 2:11-25.

ער האט אויך קלאר פאראויסגעזאגט אז ער וועט דערפילן דאס וואס ישעיהו האט נביאות געזאגט. צו נקדימון, א יידישן הויפט־פירער, האט ער גע־זאגט: „באמת, באמת זאג איך דיר, סיידן איינער ווערט געבוירן אופסניי, קאן ער נישט זען דאס מלכות פון גאט.״ ווי אזוי דאס וועט געשען, האט ער דערקלערט מיט דידאזיקע ווערטער,

און אזויווי משה (רבינו) האט אויפגעהויבן די שלאנג אין דער מדבר, פונקט אזוי מוז דער מענטשנ־זון אויפגעהויבן ווערן, כדי יעדער איי־נער וואס גלויבט אין אים זאל האבן אייביק לעבן. מיט דער צייט איז דאס דערפילט געווארן, דורך די האנט פון מענטשן אן יושר, איז ער דערהרגעט און געקרייציקט געווארן. גאט האט אים מחיה מתים געווען, נאכדעם ווי ער האט אויפגעלייזט די ווייען פון טויט, אזויווי דויד המלך שרייבט וועגן אים אין תהילים י״ו:10 „דו וועסט נישט לאזן דיין פרומען זען פארדארבונג״, דאריבער אויב דו ווילסט האבן א באשניטן הארץ אזוי אז דו זאלסט באמת קאנען זינגען לויבגעזאנגען צו גאט, דאן מוסטו אננעמען מיט פשוטער אמונה ישוען אלץ דיין משיח און אלץ דעם וועלכער איז געשטארבן כדי דיך צו דערלייזן פון דיינע זינד.

טרייסט

האררי י. בארגען, א יידישער מאמין אין דעם האר ישוע המשיח

טרייסט, וואס פארא אנגענעם ווארט פאר די איצטיקע צייטן! עס קומט א שעה אין אונזער לעבן ווען מיר נויטיקן זיך אין טרייסט, מעגן מיר זיין יידן, גוים אדער משיחיים (קריסטן).

צו וועמען קאנען מיר זיך ווענדן פאר א טרייסט? ווו קאן מען עס געפינען? די וועלט מיט אלע אירע אטראקציעס, צוציאונגען און פארגעניגענס קאן עס אונז נישט געבן.

ווער דען קאן טרייסטן אונזערע שווערע, דער־שראקענע געמיטער אין א צייט פון קראנקהייט? די שעהן ציען זיך אזוי לאנג שווער און ניסיונות־דיק. ווער פון אונז ווייס נישט פון א קרעכץ און פון פארגיסן א טרער? ווער קאן היילן און טרייסטן אונזערע אנטמוטיקטע און טרויעריקע געמיטער ווען חס וחלילה מיר פארלירן אונזערע נאענטסטע קרובים?

האבן מיר דען נישט אלע אונזער אייגן פעקל מיט צרות, שרעקן און פראבלעמען? צו וועמען קאנען מיר זיך ווענדן פאר הילף? אויב מיר זע־נען פארשטענדיק וועלן מיר זיך ווענדן צו גאט אליין, דער קוואל פון אלע טרייסט. „וואס טוט אונז טרייסטן אין אלע אונזערע צרות, כדי מיר זאלן קענען טרייסטן די וואס זענען אין עפעס א צרה, דורך דער נחמה מיט וועלכער מיר אליין ווערן גע־טרייסט פון גאט.״ אין גאטס הייליק ווארט, די ביבעל וועסטו געפינען אן ענטפער פאר דיין נויט. נור אין דער הייליקער שריפט קאנען מיר געפינען אן אמתע טרייסט. „ווארים אזויווי א מוטער טרייסט״ אזוי וועט גאט טרייסטן אלע די וואס האפן אויף אים אליין.

דער קדוש ישראל, דער האר ישוע המשיח, איז א געוויסן טאג געשטאנען אין שול צווישן אן עדה פון פרומע יידן. ער האט גערעדט צו דעם נויטלייד־ענדען און לעכצענדען פאלק, ווערטער פון אמת, אויפריכטיקע, טרייסטנדע און ליבלעכע ווערטער. דאס זענען געווען ווערטער פון אויפמונטערונג. ער האט זיי געגעבן די פארזיכערונג אז זייערע זינד זענען פארגעבן געווארן. ער האט ווידעראויפגע־לעבט זייער האפנונג. ער האט באנייט זייער מוט. אין לוקאס 18:4, 19 געפינען מיר באשטאנדטייל פון זיין דרשה ווי פאלגענד:

> דער גייסט פון גאט איז אויף מיר, ווייל ער האט מיך געזאלבט מבשר צו זיין די גוטע בשורה די ארימע; מיך געשיקט אויסרופן פרייהייט די געפאנגענע, זעענדיק מאכן די בלינדע, באפרייען די באדריקטע, און אנזאגן דאס באוויליקטע יאר פון גאט. (א ציטאט אינם ברית חדשה פון ישעיה ס״א:1, 2).

נאך היינט שטייט ער מיט אויסגעשטרעקטע הענט און רופט. ער וויל אויפנעמען אלע וואס קומען צו גאט דורך אים. ער רופט,

> קומט צו מיר, איר אלע, וואס זענען מיד און שווער באלאדן, און איך וועל אייך געבן רו. נעמט אויף אייך מיין יאך און לערנט פון מיר; ווייל איך בין עניוותדיק און נידעריק אין געמיט:
>
> און איר וועט געפינען רו פאר אייערע נשמות. ווארים מיין עול איז גרינג, און מיין משא איז לייכט. (מתיא 11:28-30)

ער קאן אונז טרייסטן ווען מיר טרויערן. ער קאן היילן אונזערע צעבראכענע געמיטער און פאר־היילן אונזערע וואונדען.

קום צו אים איצט און נעם אים אן אז ער זאל ווערן דיין פערזענלעכער דערלייזער. עפן אים אויף דיין הארץ און זאג צו אים, „קום אין מיין הארץ אריין, האר ישוע. איך האב אנגעגרייט פאר דיר א פלאץ אין מיין הארץ.״

צו וועמען דען קאנסטו גיין? נור ער האט ווער־טער פון אייביק לעבן. נור אין אים וועסטו גע־פינען ליכט און אמת און א גרויסע, פרייע און פולע דערלייזונג. ער איז די איינציקע טיר פון האפנונג און דער איינציקער וועג צו גאט. ביטע קום צו אים איצט!

ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את השלוחים אליה כמה פעמים חפצתי לקבץ את־בניך כתרנגלת המקבצת את־אפרחיה תחת כנפיה ולא אביתם: הנה ביתכם יעזב לכם שמם: כי אני אמר לכם מעתה לא תראוני עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה: ד.ה. ירושלים, ירושלים. וואס הרג׳עסט די נביאים און שטייניגסט די, וואס זיינען געשיקט צו דיר! וויפיל מאל האב איך געוואלט צו־נויפזאמלען דיינע קינדער ווי א הון זא־מעלט איין איהרע הינדלעך אונטער איהרע פליגעל, און איהר האט נישט געוואלט. זעהט, אייער הויז וועט אייך בלייבען חרוב. ווארים איך זאג אייך, פון איצט אן וועט איהר מיך נישט זעהן, ביז איהר וועט זאגען: געבענשט איז דער, וואס קומט אין גאט׳ס נאמען״.

— מתתיהו כ״ג: 37-39.

א טרונק פונם קוואל

באליבטע, איך בעט אייך ווי פרעמדע און וואנ־דערער, זיך אפצוהאלטן פון פליישלעכע תאוות, וואס קעמפן קעגן דער זעל;

און פירט אייך אויף ערלעך צווישן די געצנ־דינער, אזוי, אז ווען אפילו זיי רעדן קעגן אייך ווי רשעים, זאלן זיי דורך דעם וואס זיי זעען אייערע מעשים־טובים, לויבן גאט אין דעם טאג פון רעכנ־שאפט.

זייט אונטערטעניק יעדער מענטשלעכער פארארד־נונג פון דעם הארס וועגן, סיי דעם מלך, ווי א העכסטן,

אדער די שטאט־האלטער, וואס זענען פון אים געשיקט געווארן צו באשטראפן די, וואס טוען שלעכטס, און צו לויבן די וואס טוען גוטס.

ווארים אזוי איז דער רצון פון גאט, אז מיט גוטס טון זאלט איר פארמאכן דאס מויל פון נארישע פארגרעבטע מענטשן;

ווי פרייע. און נישט נוצנדיק אייער פרייהייט פאר א שלייער פון רשעות, נייערט ווי קנעכט פון גאט.

גיט אפ כבוד אלע מענטשן, האט ליב די ברידער, האט מורא פאר גאט, גיט אפ כבוד דעם מלך.

קנעכט, זייט אונטערטעניק אייערע הארן מיט דער גאנצער פארכטיקייט, נישט נור צו די גוטע און איידעלע, נייערט אויך די פארקערטע.

ווארים דאסדאזיקע איז באוויליקט, אויב איינער שטייט אויס יסורים פון ערלעכקייטס וועגן צו גאט, און טוט ליידן אומזיסט.

ווייל וואס פארא כבוד איז עס, אויב איר נעמט אן גערולדיק קלעפ פאר אייערע זינד? טוט איר אבער גוטס און ליידט דערפאר גערולדיק, איז עס באוויליקט ביי גאט.

ווארים צו דעם זענט איר בארופן געווארן, מחמת משיח האט אויך געליטן פאר אייך, און געלאזן אייך א ביישפיל, כדי איר זאלט גיין אין זיינע טריט.

ער וואס האט נישט געטון קיין זינד, אויך איז קיין פאלשקייט נישט געפונען געווארן אין זיין מויל;

וואס בעת ער איז געלעסטערט געווארן, האט נישט געלעסטערט צוריק; בעת ער האט געליטן האט נישט גערדראעט; נייערט האט זיך איבערגעגעבנט־פערט צו אים, וואס טוט משפטן רעכטפארטיק.

וואס האט אליין אוועקגעטראגן אונזערע זינד אין זיין לייב אויף דעם בוים, כדי מיר זאלן לעבן גע־רעכט, נאכדעם ווי מיר זענען אפגעשטארבן פאר זינד; דורך וועמעס וואונדן איר זענט געהיילט גע־ווארן.

ווארים איר זענט פארבלאנדזשעט געווארן ווי שאף, אבער אצונד האט איר אייך אומגעקערט צו דעם פאסטוך און אויפזעער פון אייערע נפשות.

א פעטרוס 2:11-12

די לויבגעזאַנגען פון ישראל

ותקמתי עליהם רעה אחד — יחזקאל ל"ד, 23

אנכי הוא הרעה הטוב — יוחנן 10:11

רעה ישראל

א מאָנאַטליך בלאַט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

The Shepherd of Israel

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

Subscription Price
50c. a Year.

VOL. 38 - No. 3
NOVEMBER, 1954

די לויבגעזאַנגען פון ישראל

העגרי י. הייט

האַרצלאָזע לויבגעזאַנגען זענען אַ חוזק פאַר גאָט.

אין תהילים כ"ב לייענען מיר „ואתה קדוש ד.ה. אָבער דו ביסט דאָך דער הייליקער וואָס טראָגט אויף די לויבגעזאַנגען פון ישראל.” אבן עזרא און אַנדערע מפרשים טייטשן אוים דעם פסוק אַז גאָט דער קדוש ישראל זיצט אויף דעם טראָן פון לויבגעזאַנג פון ישראל ד.ה. ער ווערט געלויבט אין ישראל׳ס לויבגעזאַנגען. און דאָס איז אַזוי באַווייזן אונז די הללויה און הודו קאַפּיטלעך, ווי למשל תהילים ק"ה און ק"ו און דער הלל, תהילים קי"ג-קי"ח. דער סידור וואָס ווערט באַנוצט טעגלעך, שבת און ראש חודש, ווי אויך די הגדה, זענען פול מיט לויבגעזאַנגען. עס ווערט אָפט ווידערהאָלט דאָס וואָרט „ברוך אתה ד׳ . . . ד.ה. געבענשט ביסטו, אָ האַר אונזער גאָט דער קעניג פון די וועלטן.” יעדער וואָס איז ווען אַמאָל געגאַנגען אין שול אַריין אָדער געווען ביי אַ שמחה אָדער געהערט אַ ברכה פאַר אָדער נאָכן עסן ווייסט אַז גאָט ווערט געלויבט אינם יידישן ריטואַל. קאָנען מיר דעריבער באַשטעטיקן אַז גאָט טראָגט איצט אויף די לויבגעזאַנגען פון ישראל?

בלויזע ווערטער האָבן קיין ווערט

אָבער לויבגעזאַנג איז מער ווי בלויזער ריטואַל און טיפער פון בלויזע ווערטער. גאָט זאָגט אין ישעיה כ"ט:13 „ווייל דאָסדאָזיקע פאָלק האָט גענענט מיט זיין מויל, און מיט זיינע ליפּן מיך געערלאַכט, אָבער זיין האַרץ האָט ער דערווייטערט פון מיר, און זייער מורא פאַר מיר איז ווי אַן איינגעלערנט געבאָט פון מענטשן . . .”

גאָט וויל אַז אונזער לויב און דאַנק זאָלן זיין פון האַרצן. דויד המלך האָט עס איינגעזען ווען ער זאָגט, „איך וועל דיך לויבן מיט מיין גאַנצן האַרצן.” תהילים קל"ח:1. אונזער גרויסע באַקענונג פון דעם אחדות הבורא אין דברים ו:4 ווערט פאָרטגעזעצט מיט דעם געבאָט, „ואהבת ד.ה. און זאָלסט ליב האָבן יהוה דיין גאָט מיט דיין גאַנצן האַרצן, און מיט דיין גאַנצער זעל, און מיט דיין גאַנצן כוח.” יעדער דענקענדער וועט נאָכגעבן אַז טאָקע דאָס פאָדערט גאָט פון אונז. לויבגעזאַנגען וואָס קומען בלויז פון די ליפּן און נישט פונם האַרץ זענען אַ חוזק פון גאָט אין הימל. אַ חילוק צווישן זיי און די באַשווערונגען פון די געצנדינער וועט נור זיין אין דער פאָרמע. צי ברענגען מיר דען לויטערע לויבגעזאַנגען ווי דאָס פאָלק ישראל אין ישעיה הנביא׳ם ציטן? צי מוז גאָט אויך צו אונז זאָגן:

„ברענגט נישט מער קיין קרבנות אומזיסט, אַן אומווערדיקע דעמפונג איז דאָס פאַר מיר; ראש חודש און שבת, רופן אַ צונויפרופונג — אומרעכט מיט איינזאַמלונג קען איך נישט ליידן; אייערע ראש־חודשן און אייערע יום־טובים האָט פיינט מיין זעל; זיי זענען מיר צו לאַסט געוואָרן, איך קען זיי נישט פאַרטראָגן; און אַז איר שפרייט אוים אייערע הענט וועל איך פאַרהוילן מיינע אויגן פון אייך; און וויפיל איר זאָלט נישט תפילה טון, הער איך זיך נישט צו; אייערע הענט זענען פול מיט בלוט.” ישעיה א:13-15.

אַ הייליקער פאַרלאַנג

געהעריקער לויבגעזאַנג צו גאָט איז אַזוי וויכטיק אַז ווען דער אָרון יהוה האָט זיך געפונען אין דויד׳ס געצעלט „האָט ער געשטעלט פאַר דעם אָרון פון גאָט פון די לוויים פאַר באַדינער, און אויף צו דערמאָנען און דאַנקן און לויבן גאָט דעם האַר פון ישראל.” א דברי הימים י"ו:4.

אין תהילים ל"ג:1, ווערט געזאָגט אַז לויבן איז שיין פאַר די רעכטפאַרטיקע. אין תהילים 64 שרייבט דויד המלך „דער צדיק פרייט זיך מיט גאָט, און טוט זיך שיצן אין אים, און עס רימען זיך אַלע רעכטפאַרטיקע הערצער.” אין תהילים ק"מ זאָגט ער, „פאָרוואָר די צדיקים וועלן דאַנקן דיין נאָמען, די רעכטפאָרטיקע וועלן זיצן פאַר דיין פנים.” אָבער ווער איז דער וואָס קען געבן ווירדיקן לויב צו גאָט? ירמיה הנביא זאָגט אונז „פאַרדרייטער פון אַלץ איז דאָס האַרץ און קרענקליך שוואַך איז עס — ווער קען עס קאָנען?” ירמיה י"ז:9. די ווערטער פון קוהלת בן־דוד קלינגען כמעט גלייך: „און אויך איז דאָס האַרץ פון די מענטשנקינדער פול מיט בייז, און משוגעת איז אין זייער האַרצן ביי זייער לעבן” קוהלת ט:3. דויד המלך אַליין האָט עס געפונען פאַר נויטיק תפילה צו טון, „אַ ריין האַרץ באַשאַף מיר, אָ גאָט, און אַ ריכטיק געמיט באַניי אין מיר.” לויבגעזאַנג מיט די ליפּן איז נור דאַן אָנגענומען ביי גאָט ווען עס קומט פון אַן אויפריכטיק האַרץ. ווי אַזוי אָבער קאָן עס געשען מיט מיר וואָס מוז באַקענען צוזאַמען מיט דויד המלך׳ן, „וואָרים איך ווייס מיינע פאַרברעכן און מיינע זינד זענען שטענדיק פאַר מיר?”

אַ באַשניטן האַרץ

נור ביי גאָט געפינט זיך דער ענטפער. מיר האָבן זיין הבטחה אין דברים ל:6, און גאָט דיין האַר וועט באַשניידען דיין האַרץ, און דאָס האַרץ פון דיינע קינדער, ליב צו האָבן גאָט דיין האַר מיט דיין גאַנצן האַרצן און מיט דיין גאַנצער זעל, כדי זאָלסט לעבן.

לייג אַכט אויף דעם סדר פון די זאַכן. דאָס האַרץ ווערט נישט באַשניטן דורך ליבע צו גאָט. אַזאַ ליבע איז אַ רעזולטאַט פון דער בעשניידונג פונם האַרץ. עס איז דעריבער פון דער העכסטער וויכטיקייט אַז מיר זאָלן וויסן ווי אַזוי גאָט טוט דאָס ווערק וואָס ברענגט אַ ריין און אַן אויפריכטיק האַרץ. דאָס האָט גאָט געטון דורך דעם פּערזאָן און דעם ווערק פונם משיח אַזוי ווי מיר לייענען אין ישעיה נ"ג:11, 12:

מיט זיין דערקענונג וועט מיין קנעכט דער גערעכטער גערעכט מאַכן פיל, און זייערע זינד וועט ער טראָגן. דרום וועל איך אים איינטיילן צווישן די גרויסע, און מיט מאַכטיקע וועט ער טיילן רויב; דערפאַר וואָס ער האָט אַנטבלייזט צום טויט זיין זעל, און איז מיט פאַרברעכער געציילט געוואָרן, בעת דעם חטא פון פיל האָט ער געטראָגן, און פלעגט פאַר פאַרברעכער זיך איינשטעלן. (יהואש איבערזעצונג)

נון מיר מוזן אויפריכטיק נאָכדענקן וועגן דעם פּערזאָן פון ישוע פון נצרת. זיין לעבנס־געשיכטע איז באַשריבן ביי איינצעלנע יידישע שרייבער און זענען פאַר אונז אויפגעהאַלטן געוואָרן אין דעם וואָס איז באַקאַנט אַלץ דער ברית־חדשה. נישט נור האָט ער זיך געהאַלטן פאַר דעם משיח, נור ער האָט עס אויפגעוויזן מיט אַ סך אותות און מופתים,

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.
Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.